RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 211.308 van 17 februari 2011
in de zaak A. 192.533/VII-37.933.

In zake : Johan CEUSTERS
wonende te Westerlo
Vlinderstraat 43
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 mei 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 17 maart 2009 waarbij het beroep van Johan Ceusters ingesteld tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 10 maart 2008 gedeeltelijk wordt verworpen en hem de vergunning tot het voorhanden hebben van een pistool, merk Browning, wordt geweigerd en hem de vergunning tot het voorhanden hebben van een geweer, Luikse makelij, wordt toegekend, doch zonder munitie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 januari 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, die in persoon verschijnt, en advocaat Sacha Cloetens, die loco advocaat Bernard Derveaux verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Ines Martens heeft een andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is in het bezit van twee wapens.

Hij bezit een jachtgeweer. Dit jachtgeweer laat hij in het kader van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) opnieuw registreren en hij verkrijgt hiervoor op 4 oktober 2006 een voorlopig getuigschrift van inschrijving, model nr. 6.

In juni 2007 wenst de verzoeker het vergunde wapen van zijn schoonvader, een pistool, merk Browning, kaliber .22LR, over te nemen. De lokale politie Zuiderkempen neemt het pistool tijdelijk in bewaring, in afwachting van de toekenning van een vergunning aan de verzoeker.

3.2. In september 2007 dient de verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor het voorhanden hebben van het pistool Browning. Als motief geeft hij "sportief of recreatief schieten" op. Bij het aanvraagdossier voegt hij ook het registratieattest model nr. 6 voor het geweer, waarvoor hij eveneens een vergunning wenst te verkrijgen.

3.3. Op 24 juli 2007 stelt de lokale politie Zuiderkempen, naar aanleiding van de in bewaargeving van het pistool, een vertrouwelijk onderzoek in betreffende de verzoeker, aangaande zijn aanvraag. De lokale politie besluit een ongunstig advies te geven omwille van een aanslepende burenruzie.

3.4. Op 26 februari 2008 adviseert de procureur des Konings negatief aan de gouverneur van de provincie Antwerpen op grond van het negatieve advies van de lokale politie, gelet op de herhaaldelijke interventies bij een aanslepende burenruzie.

3.5. Op 10 maart 2008 beslist de gouverneur van de provincie Antwerpen de wapenvergunning voor het pistool en het geweer te weigeren. De gouverneur overweegt onder meer :

> "Overwegende dat de heer Ceusters niet een dergelijke veroordeling heeft opgelopen, maar de lokale politie de aanvraag toch ongunstig heeft geadviseerd aangezien lastens betrokkene herhaalde tussenkomsten nodig waren inzake een aanslepende burenruzie;
>
> Gelet op het schrijven van de Procureur des Konings die eveneens van mening is dat de aanvraag om redenen van openbare orde niet kan worden ingewilligd".

3.6. Op 4 april 2008 dient de verzoeker een beroepschrift in bij de Federale Wapendienst.

3.7. De Federale Wapendienst meldt op 8 april 2008 aan de verzoeker dat zijn beroepschrift ontvankelijk wordt verklaard.

3.8. De Federale Wapendienst wint het advies in van de procureur des Konings te Turnhout, die op 15 april 2008 het volgende meedeelt :

> "Bij mijn parket zijn lastens de heer Ceusters geen dossiers gekend, met uitzondering van een dossier op de verkeersafdeling.
> Aangezien de politie echter van mening is dat de aanvraag negatief dient te worden geadviseerd gelet op de herhaaldelijke interventies bij een aanslepende burenruzie, heb ik mij aangesloten bij dit negatief advies.
> De lo(k)ale politie van de woonplaats heeft immers een zeer goede kijk op de concrete leefsituatie van de burger en beschikt over concrete informatie die niet af te lezen valt op de individuele fiche van de betrokkene bij het parket.
> Het lijkt mij dan ook verantwoord dat het parket de melding van de politiediensten dat betrokkene verwikkeld is in een aanslepende burenruzie waarbij reeds meerdere tussenkomsten vanwege de politiediensten noodzakelijk waren, overneemt en de aanvraag negatief adviseert.
> Betrokkene beschikt over een blanco strafregister".

3.9. De Federale Wapendienst vraagt op 5 augustus 2008 aan de lokale politie Zuiderkempen alle nuttige informatie met betrekking tot de verzoeker. Op 19 september 2008 maakt de lokale politie Zuiderkempen aan de Federale Wapendienst verscheidene processen-verbaal over van respectievelijk 31 mei 2006, 2 maart 2007, 3 mei 2007, 4 mei 2007, 8 augustus 2007 en 16 november 2007, met betrekking tot interventies dan wel klachtindiening naar aanleiding van een burenruzie.

3.10. Op 17 maart 2009 beslist de minister van Justitie het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 10 maart 2008 te verwerpen voor wat betreft de weigering van een vergunning tot het voorhanden hebben van een pistool Browning en het beroep gedeeltelijk in te willigen voor wat betreft de weigering van een vergunning tot het voorhanden

hebben van het geweer, waarbij de minister de vergunning voor dit laatste wapen verleent zonder munitie.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker roept in een eerste middel de schending in van de motiveringsplicht, van artikel 11, § 1, van de wapenwet en van artikel 159 van het wetboek van strafvordering.

Hij stelt, onder meer, dat de aangehaalde motieven niet voldoende draagkrachtig zijn, geen betrekking hebben op hem en niet in overeenstemming zijn met de wet.

Volgens de verzoeker is het initieel advies van de politie van 29 juli 2007 enkel gebaseerd op processen-verbaal waarvan de ware toedracht niet is aangetoond of die geseponeerd zijn door het parket en niets te maken hebben met hemzelf maar met zijn echtgenote. Hij stelt voorts dat de processen-verbaal in verband met de klachten die hij indiende tegen zijn buurman en die het advies van de politie vergezellen, niet aantonen dat zijn gedrag strijdig is met de openbare orde. Het dossier op de verkeersafdeling waarnaar de procureur in zijn advies verwijst, betreft volgens hem een inbreuk waarvoor hij is vrijgesproken. Hij besluit dat de motivering van het bestreden besluit op basis van deze verscheidene processen-verbaal en de verkeersinbreuk ook onredelijk is.

5. De verwerende partij antwoordt met betrekking tot de draagkracht van de motieven dat het bestreden besluit gemotiveerd wordt op grond

van de aanslepende burenruzie en dat deze situatie bewezen wordt aan de hand van verscheidene processen-verbaal waaruit zou blijken dat ook de verzoeker zelf betrokken is bij de ruzie. De verwerende partij stelt verder dat een wapenvergunning kan worden ingetrokken of geweigerd om redenen die betrekking hebben op de mogelijke verstoring van de openbare orde, waarbij rekening kan worden gehouden met de algemene moraliteit van de aanvrager, de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten, geweldplegingen in het gezin of elders, de geestesgesteldheid en zedelijkheid. Zij wijst erop dat de Federale Wapendienst van elk proces-verbaal een samenvatting heeft gemaakt en samen met de adviesverleners heeft besloten dat deze feiten voldoende ernstig waren om tot een gevaar voor de openbare orde te besluiten. Dat de feiten geen misdrijf uitmaken, doet volgens haar niet ter zake.

6. De verzoeker repliceert met betrekking tot zijn algemene moraliteit dat hij "hoofdofficier (is) bij Defensie met een uitstekende staat van dienst en een hoge veiligheidsclassificatie" en dat hij "sociaal geëngageerd (is)".

7. In zijn laatste memorie zet de verzoeker omstandig uiteen dat de problematiek van de burenruzie mede ontstaan is door toedoen van de toenmalige wijkagent, de trage werking van het rechtsapparaat en het karakter van de buren. Volgens hem is de problematiek over het mogelijke risico voor de openbare orde gebaseerd op een negatief advies van één persoon, die daartoe niet bevoegd is, probeert het volledige systeem zich in te dekken en zijn volledige verantwoordelijkheid te ontlopen. Ten slotte begrijpt de verzoeker niet dat in de volledige procedure het advies van de korpschef van de lokale politie Zuiderkempen niet voorkomt.

Beoordeling

8. Artikel 11, § 1, tweede alinea, van de wapenwet bepaalt dat de gouverneur de vergunning tot het voorhanden hebben van een vergunningsplichtig

vuurwapen kan intrekken wanneer blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren. Ook luidens artikel 44, § 2, van de wapenwet mogen er geen redenen van openbare orde bestaan die zouden leiden tot de intrekking van de vergunning.

De gecoördineerde omzendbrief van 30 oktober 1995 betreffende de toepassing van de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake wapens, zoals deze bestond ten tijde van de bestreden beslissing, voorzag er in dat bij de beoordeling van de aanvraag tot vergunning rekening kan worden gehouden met de persoonlijkheid van de aanvrager, in het bijzonder met gerechtelijke antecedenten of met geweldplegingen in het gezin of elders, met zijn geestesgesteldheid en zijn zedelijkheid, alsook met een eventuele gewelddadige politieke activiteit.

De omzendbrief van 29 oktober 2010 over de toepassing van de wapenwetgeving, die de voornoemde omzendbrief vervangt, luidt in dat verband als volgt :

> "Het onderzoek door de lokale politie houdt op objectieve wijze rekening met de karakteristieken van de persoonlijkheid van de aanvrager, inzonderheid met eventuele gerechtelijke antecedenten of met geweldplegingen in het gezin of elders, met zijn geestesgesteldheid en zijn zedelijkheid, alsook met een eventuele gewelddadige politieke activiteit. Het is bijvoorbeeld moeilijk denkbaar dat een vergunning wordt uitgereikt aan een persoon die psychisch onevenwichtig is of die geconfronteerd is met sterke echtelijke conflicten, of die zich regelmatig in dronken toestand bevindt.
>
> In dit verband kan ook verwezen worden naar artikel 5 van Richtlijn 91/477/EEG dat stelt dat de aankoop en het voorhanden hebben van vuurwapens voorbehouden moet zijn aan personen die geen gevaar doen ontstaan, noch voor zichzelf, noch voor de openbare orde of veiligheid".

Bij de beoordeling van het gevaar op verstoring van de openbare orde, heeft de verwerende partij enerzijds rekening gehouden met het advies van de lokale politie en dat van de procureur des Konings te Turnhout en heeft zij daarnaast zelf overwogen dat uit de verscheidene processen-verbaal met betrekking tot de burenruzie kan worden besloten dat er sprake is van een

conflictsituatie waardoor het voorhanden hebben van een vuurwapen als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde moet worden beschouwd.

Uit de processen-verbaal blijkt dat de verzoeker betrokken is bij een geschil met één van zijn buren. Het proces-verbaal van 31 mei 2006 van de lokale politie Zuiderkempen gewaagt van stoornis van de nachtrust en van het feit dat de verzoeker "in het verleden al een aantal pogingen (heeft) ondernomen om het probleem met zijn buur uit te praten en de zaak onderling te regelen, doch zonder resultaat". Het proces-verbaal van 2 maart 2007 betreft de tussenkomst van de lokale politie Zuiderkempen met betrekking tot een woordenwisseling tussen de echtgenote van de verzoeker en de echtgenote van haar buurman. Uit dit proces-verbaal blijkt dat het geschil inmiddels aanhangig is gemaakt bij de vrederechter. Het proces-verbaal van 3 mei 2007 betreft opnieuw een tussenkomst van de lokale politie Zuiderkempen bij een woordenwisseling tussen de echtgenote van de verzoeker en die van haar buurman. Op 4 mei 2007 werd de lokale politie Zuiderkempen opgeroepen omdat de echtgenote van de verzoeker een foto had gemaakt van de hond van de buurman. Op 8 augustus 2007 legt de verzoeker bij de lokale politie Zuiderkempen klacht neer tegen zijn buurman wegens nachtlawaai omdat deze volgens hem het vonnis van de vrederechter niet naleeft. Ten slotte volgt nog op 16 november 2007 opnieuw een klacht van de verzoeker tegen dezelfde buurman wegens mondelinge bedreigingen.

Het administratief dossier bevat verder geen gegevens als zouden er sedertdien nog dergelijke klachten zijn geuit. Ter zitting wordt door de verzoeker bevestigd dat de toestand sedert de laatste klacht rustig is gebleven.

Uit het vertrouwelijk onderzoek gevoerd door de lokale politie Zuiderkempen blijkt dat de verzoeker noch agressief, noch gewelddadig is en dat hij over een stabiele persoonlijkheid beschikt. De verzoeker is hoofdofficier bij het Belgisch leger en hij beschikt over een professionele kwalificatie als pistoolschutter. Hij blijkt bijgevolg op een passende wijze te kunnen omgaan met een vuurwapen en kent er ook alle gevaren van.

Uit de aangebrachte processen-verbaal blijkt dat, alleszins wat de verzoeker betreft, zijn verhouding tot zijn buurman veeleer een geschil is met die buur dan wat door de lokale politiedienst Zuiderkempen wordt omschreven als een "aanslepende burenruzie". Ook blijkt de verzoeker voor dat geschil met zijn buurman een oplossing te hebben willen zoeken door de daartoe geëigende instellingen en diensten aan te spreken. Hij blijkt hiervoor bijgevolg nooit het recht in eigen handen te hebben willen nemen.

De Raad van State vermag zich wat betreft de appreciatie van de feiten niet in de plaats te stellen van de beslissende overheid. Hij beschikt nochtans over een marginale toetsingsbevoegdheid zodat hij de gemaakte appreciatie van de feiten kan toetsen aan de redelijkheid, met andere woorden nagaan of, rekening houdend met alle elementen in het dossier, een redelijk denkend persoon nooit zou kunnen oordelen dat de verzoeker een gevaar zou uitmaken voor de openbare orde.

Zonder zich uit te spreken over wie aan de basis ligt van het geschil met de buurman, stelt de Raad van State niettemin vast dat de verzoeker steeds betracht heeft een oplossing te vinden via de daartoe geëigende kanalen en dat hij noch agressief, noch gewelddadig is. Uit de beschrijving van zijn persoonlijkheid blijken ook de vereiste waarborgen voort te vloeien. De omstandigheid dat het geschil thans uitgedoofd lijkt, is wellicht daaraan ook niet vreemd.

Gelet op deze omstandigheden komt het als kennelijk onredelijk voor dat de verwerende partij op grond van deze gegevens oordeelt dat het voorhanden hebben van een vuurwapen door de verzoeker als nadelig en gevaarlijk voor de openbare orde moet worden beschouwd. Het bestreden besluit is bijgevolg niet afdoende en naar redelijkheid gemotiveerd.

Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de minister van Justitie van 17 maart 2009 waarbij het beroep van Johan Ceusters ingesteld tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 10 maart 2008 gedeeltelijk wordt verworpen en hem de vergunning tot het voorhanden hebben van een pistool, merk Browning, wordt geweigerd en hem de vergunning tot het voorhanden hebben van een geweer, Luikse makelij, wordt toegekend, doch zonder munitie.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien februari tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Luc Hellin**